

by 03.03.2019

№ 1146 (6/99-99.14-05-01-15/інк

Податкова консультація

Державна фіскальна служба України розглянула звернення ФОП від № (вх. ДФС № від) щодо надання індивідуальної податкової консультації та в порядку статті 52 Податкового кодексу України (далі – Кодекс) повідомляє.

Щодо використання реєстратора розрахункових операцій (далі – РРО) при проведенні розрахунків через термінали самообслуговування банку

Законом України від 01 липня 2015 року № 569-VIII «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо застосування реєстраторів розрахункових операцій» внесено зміни до Кодексу і, зокрема, Закону України від 06 липня 1995 року № 265/95-ВР «Про застосування РРО у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» (далі – Закон № 265), метою яких є вдосконалення механізму застосування цих актів та запобігання можливим порушенням з боку суб'єктів господарювання, які здійснюють готівкові розрахунки за товари (послуги).

Відповідно до пункту 296.10 ст. 296 Кодексу РРО не застосовуються платниками єдиного податку: першої групи; другої і третьої груп (фізичні особи - підприємці) незалежно від обраного виду діяльності, обсяг доходу яких протягом календарного року не перевищує 1000000 гривень. У разі перевищення в календарному році обсягу доходу понад 1000000 гривень застосування РРО для такого платника єдиного податку є обов'язковим. Застосування РРО розпочинається з першого числа першого місяця кварталу, наступного за виникненням такого перевищення, та продовжується у всіх наступних податкових періодах протягом дії свідоцтва платника єдиного податку.

У разі перевищення у календарному році обсягу доходу понад 1000000 гривень застосування РРО для такого платника єдиного податку другої групи (фізичної особи - підприємця) є обов'язковим з першого числа першого місяця кварталу, наступного за виникненням такого перевищення.

Норми цього пункту не поширюються на платників єдиного податку, які здійснюють реалізацію технічно складних побутових товарів, що підлягають гарантійному ремонту, а також лікарських засобів та виробів медичного призначення.

Статтею 2 Закону № 265 визначено, що розрахункова операція – це приймання від покупця готівкових коштів, платіжних карток, платіжних чеків, жетонів тощо за місцем реалізації товарів (послуг), видача готівкових коштів за повернутий покупцем товар (ненадану послугу), а у разі застосування банківської платіжної картки – оформлення відповідного розрахункового документа щодо оплати в безготівковій формі товару (послуги) банком покупця або у разі повернення товару (відмови від послуги) – оформлення розрахункових документів щодо перерахування коштів у банк покупця.

Отже, якщо оплата за реалізовані Вами товари (послуги), згідно з договором здійснюється виключно у безготівковій формі через установи банку або термінали самообслуговування банку, застосування РРО є необов'язковим. Але у разі, якщо оплата за реалізовані товари (послуги) буде здійснюватись готівкою, то застосування РРО є обов'язковим згідно з вимогами пункту 296.10 ст. 296 Кодексу.

Згідно з пунктом 52.2 статті 52 Кодексу індивідуальна податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.